

متیس از احتمال تشدید حملات طالبان خبر داد



«جیمز متیس» وزیر دفاع آمریکا گفت: احتمال می رود در آستانه انتخابات پارلمانی پائیز امسال در افغانستان حملات طالبان در این کشور افزایش یابد. به گزارش جمعه ایرنا به نقل از اسوشیتد پرس، متیس درباره حملات اخیر گروه طالبان در شهر غزنی اظهار داشت که این گروه قصد داشت ۶ هدف را در داخل و اطراف شهر تصرف کند اما به هیچ یک از اهداف نرسید. وی اشاره‌ای به این اهداف نکرد.

حملات غزنی پنج روز به طول انجامید که طی آن بیش از یکصد عضو نیروهای امنیت ملی افغانستان، بیست غیر نظامی و ده ها عضو طالبان کشته شدند. متیس گفت که هنوز شماری از نیروهای طالبان در خانه‌هایی در داخل شهر غزنی حضور دارند، اما وی افزود که کسب و کار در شهر از سر گرفته شده و اوضاع «ثبات تر» شده است.

وزیر دفاع آمریکا گفت که طالبان احتمالا قصد داشته که با این حمله، پیش از پیشنهاد آتش بس «اشرف غنی» رئیس جمهوری افغانستان در موقعیت بهتری قرار گیرد. به گفته وی، طالبان احتمالا سعی داشته تا از این طریق در آستانه انتخابات پائیز ترس ایجاد کند. آمریکا در سال ۲۰۰۱ به طالبان که از اسامه بن لادن سرکرده القاعده میزبانی می کرد، اعلان جنگ داد. واشنگتن در جنگ افغانستان موفقیت عمل نکرد و این حمله به یکی از طولانی ترین جنگ‌های آمریکا تبدیل شد. دولت دونالد ترامپ رئیس جمهوری آمریکا یک سال پیش در راهبرد واشنگتن در جنگ افغانستان بازنگری کرد.

طبق این راهبرد، حمایت آمریکا از این جنگ مشمول محدودیت زمانی نخواهد بود.

۵۳ عضو پ. ک. ک در ترکیه دستگیر شدند



روزنامه کارا اعلام کرد که ۵۳ عضو حزب کارگران کردستان (پ. ک. ک)، طی دپروز ماوروز در شهرهای مختلف ترکیه توسط ماموران ژاندارمری و امنیت این کشور دستگیر شدند.

به گزارش روز جمعه ایرنا و به نقل از این رسانه، با دستور دادستان شهرهای غازی آنتپ، امیر، قارص، قونیه، الازیغ و تکیرداغ، ۵۳ نفر از اعضای گروه پ. ک. ک در مناطق مختلف این شهرها توسط ماموران پلیس امنیت، ژاندارمری و پلیس مبارزه با ترور این کشور دستگیر شدند. دستگیری اعضای پ. ک. ک در پی تحرکات و فعالیت‌های این گروه در ترکیه علیه نظامیان این کشور در روزهای اخیر تشدید شده است.

رسانه‌های ترکیه روز گذشته از کشته شدن یکی از سران گروه پ. ک. ک در استان دیاربکر در پی حمله پهلادی نظامیان این کشور خبر دادند. حزب کارگران کردستان (پ. ک. ک) بیش از ۳۰ سال است که به صورت مسلحانه علیه دولت مرکزی ترکیه می جنگد. این تشکیلات از سوی دولت ترکیه، اتحادیه اروپا و دولت آمریکا به عنوان گروه تروریستی شناخته و معرفی شده است.

این تشکیلات از دو سال پیش علیه دولت مرکزی ترکیه و اقلیم کردستان عراق اعلام جنگ تمام عیار کرده است. دولت ترکیه از دو سال پیش عملیات وسیعی را علیه مقرهای پ. ک. ک در مناطق مختلف کوهستانی شرق و جنوب شرق این کشور و همچنین شمال عراق آغاز کرده و بسیاری از محل‌های استقرار آنها را شناسایی و منهدم کرده است.

مناطق کوهستانی شرق و جنوب شرقی ترکیه و نیز از تفاعات شمال عراق و سوریه محل استقرار عناصر گروه پ. ک. ک است.

حمله انتحاری داعش به مدرسه‌های در کابل ۴۰ کشته و ۶۷ زخمی بر جای گذاشت

رویایی که دفن می‌شود



دانش‌آموزان همانطور که سر کلاس می نشستند، شانه به شانه، در قبری دسته جمعی خاک می شوند. بمبگذار انتحاری که ظاهر هم سن و سال همان‌ها بوده است، پس از پایان کلاس جبر و پیش از آغاز کلاس با انفجار بمبی که کمر بسته بود، مرکز آموزشی را به صحنه قتل عام تبدیل می کند. روی تخته سیاه فرمول‌های جبر به خون آغشته شده‌اند، در پس زمینه تخته با گچ در مورد روز ولنتاین نوشته‌اند. بلبرینگ بمب منفجر شده به سینه تخته سیاه چسبیده است، این جسم سختی تا پیش از انفجار بر سینه بمبگذار چسبیده بود.

کلاس چنان پر جمعیت و شلوغ بوده که حدود نیمی از ۲۳۰ دانش‌آموز مجروح یا کشته شده‌اند. مسئولان اعلام کرده‌اند که لاقول ۴۰ نفر جان خود را از دست داده و ۶۷ نفر به شدت مجروح شده‌اند. ابراز هویت از بدن‌های تکه‌تکه کشته‌شدگان مشکل است.

روشن غزنی، یکی از فعالان حقوق بشر افغانستان که بر سر مزار کشته‌شدگان، در بالای تپه‌ای در اطراف کابل حاضر شده است، بر کفن یکی از کشته‌شدگان می‌گریه؛ نگین، دختری باهوش از خانواده‌ای فقیر به آخرین امید آنها برای زندگی بهتر بود. روشن می‌گوید: «امروز این تابوت مخصوص دانش‌آموزان تنها ۱۵ دلار

نگین است، فردا این تابوت من است و روز دیگر تابوت شما، اینجا انسانیت مرده است، سال‌ها است که انسانیت مرده است». داعش مسئولیت این حمله را بر عهده گرفته است. این روزها داعش حملات انتحاری خون‌باری را در مدارس، مساجد و حتی مراکز آموزش‌خانه‌داری ترتیب داده است. داعش هیچ‌گاه حضور گسترده‌ای در افغانستان نداشته است و این روزها همین حضور اندک هم زیر فشار حملات طالبان در حال کاهش است. اما داعش در سال‌های اخیر و در خلال جنگ با طالبان ماهیت خون‌خوار خود را به مردم افغان شناسانده است.

البته تلفات مدرسه کابل در مقایسه با آنچه طالبان در هفته‌های اخیر بر جای گذاشته است ناچیز است. طالبان این روزها صدها افغان نظامی و غیرنظامی را کشته است. بسیاری از کشته‌شدگان مدرسه موعود از روستاها به کابل آمده بودند تا برای امتحان ورودی دانشگاه‌های افغانستان آماده شوند. خانواده‌های آنها پس از سال‌های پس‌انداز پول اقامت آنها در کابل در تهیه کرده بودند تا فرزندانشان بتوانند رویایی جهانی را دنبال کنند، آموزش مناسبی که آنها را فقرو انزوا نجات دهد. هزینه ماهیانه اقامت‌گاه‌های مخصوص دانش‌آموزان تنها ۱۵ دلار

بود. بیلورد مدرسه موعود لیست دانش‌آموزان برتر سال گذشته را به نمایش می‌گذاشت، آنها موفق شده بودند از این مدرسه به دانشگاه‌های برتر کشور بروند.

بسیاری از خانواده‌های افغان این روزها سعی دارند تا فرزندانشان خود را برای ادامه تحصیل به دانشگاه‌ها بفرستند. ۱۷ سال پس همه آمریکا به افغانستان هنوز هم پول خارجی فرصت پیشرفت در کابل را برای افغان‌ها به ارمان می‌آورد. اما حملات اخیر داعش هزینه این فرصت‌ها را بالا می‌برد.

بسیاری از کشته‌شدگان به خانه‌های خود در اقصی نقاط افغانستان فرستاده شدند اما چند تن از آنها مانند نگین به قبرستانی در نزدیکی کابل فرستاده شدند. این قبرستان پیشتر میزبان کشته‌شدگان حمله پیشین داعش در سال ۲۰۱۶ بود.

قبرکنان افغان با کمک مردم محلی که کت و شلوار خود را در آورده‌اند، با بیل و کلنگ در حال آماده‌سازی قبور هستند. بعضی از تابوت‌ها توسط دیگر دانش‌آموزان مدرسه و اقوام کشته‌شدگان به قبرستان می‌رسد. بعضی از داوطلبانی که خبردار شده‌اند هم به کمک آنها آمده‌اند و باقی تابوت‌ها را حمل می‌کنند.

حاجی عباس که در کنار یکی از تابوت‌ها به نام عزیزالله نشسته است می‌گوید: «اینجا هیچ کس او را نمی‌شناسد، او هیچ خانواده‌ای در اینجا ندارد، ما خانواده او هستیم، بیایید او در نزدیک دیگران دفن کنیم.»

عطالله و فرزانه، خواهر و برادر دوقلو ۱۹ ساله از اولین کسانی بودند که دفن شدند. آنها اولین فرزندان خانواده بودند. عبدالقادر رحیمی، پسرعموی خانواده در مورد آنها می‌گوید: «آنها در غزنین سکان بودند و ۱۰ سال پیش به کابل آمدند. مادر آنها خیاط است. او از

ابتدا برای فرزندانش دوقلویش لباس‌های مشابهی می‌دوخت. آنها نمی‌توانستند بدون یکدیگر زندگی کنند، هر دو با هم این دنیا را ترک کردند؛ آنها یک روح در دو بدن بودند» هیچ کس در قبرستان نگین را نمی‌شناخت، تنها هم‌اتاقی او به همراه یکی از زنان محل نزدیک کفن وی ایستاده بودند تا نوبت خاکسپاری وی فرا رسد. دوست او در همین اثنا غش کرد. همراهش کفش‌های او را از پای در می‌آورد و بر صورتش آب می‌پاشد.

کمی بعد یکی از معلمان مدرسه که برای نگین اتاق اجاره کرده بود سر می‌رسد و داستان زندگی او را شرح می‌دهد. دو هفته پیش مادر نگین به همراه برادر کوچکش از یکی از روستاهای نزدیک غزنین به کابل می‌آیند. مادر بچه‌های گوید که پدرشان مریض است برادرشان در ایران کارگری می‌کند. آنها آرزو داشتند که نگین وارد دانشگاه شود و شغلی خوب دست و پا کند تا بتواند به خانواده‌اش کمک کند.

علی فرهنگ، معلم مدرسه موعود می‌گوید نگین و هم‌اتاقی‌اش یک باهمدیگر یک اتاق کوچک اجازه کردند. اجازه ماهیانه اتاق ۳۰ دلار بود. فرهنگ به یاد می‌آورد که نگین و دوستش ساعت ۲:۳۰ از خداحافظی کردند. بمب ساعت ۳:۴۵ منفجر شد. او می‌گوید: «عصر دیروز به اتاقشان رفتم، غذای آن روز آنها هنوز در ظرف بود، آنها قرار بود آن شب سیب‌زمینی و پیاز بخورند» مدرسه امروز به ویرانه‌ای تبدیل شده است و تنها اقوام دانش‌آموزان می‌توانند به آنجا بروند. سقف مدرسه خراب شده است، صندلی‌ها آغشته به خون هستند و به گوشه کنار کلاس‌ها پرتاب شده‌اند. افسران پلیس که برای مراقبت از اوضاع به آنجا رفته‌اند پشت دیوار مدرسه ناهار می‌خورند. این روزها اقوام دانش‌آموزان به مدرسه می‌آیند تا وسایل باقی‌مانده بسیاری از دانش‌آموزان زنده‌مانده‌اند و می‌خواهند ادامه تحصیل دهند. وقتی خبرنگاران به آنجا وارد می‌شوند یکی از افسران به همکاران خود می‌گوید: «قوی باشید تا دیگر گریه نکنید، ما این روزها زیاد گریه کردیم»

قبرکنان افغان با کمک مردم محلی که کت و شلوار خود را در آورده‌اند، با بیل و کلنگ در حال آماده‌سازی قبور هستند. بعضی از تابوت‌ها توسط دیگر دانش‌آموزان مدرسه و اقوام کشته‌شدگان به قبرستان می‌رسد. بعضی از داوطلبانی که خبردار شده‌اند هم به کمک آنها آمده‌اند و باقی تابوت‌ها را حمل می‌کنند

بسیاری از کشته‌شدگان مدرسه موعود از روستاها به کابل آمده بودند تا برای امتحان ورودی دانشگاه‌های افغانستان آماده شوند. خانواده‌های آنها پس از سال‌های پس‌انداز پول اقامت آنها در کابل در تهیه کرده بودند تا فرزندانشان بتوانند رویایی جهانی را دنبال کنند، آموزش مناسبی که آنها را فقرو انزوا نجات دهد

معصومه که شالی‌اراهه بر سر دارد به مدرسه آمده و دنبال کیف‌دستی دخترش، آتی‌کا می‌گردد. آتی‌کا در یکی دیگر از کلاس‌ها بوده و نجات یافته است. مادرش می‌گوید چهار کتاب و چهار خودکار در کیف آتی‌کا است. این تنها نشانه‌وی است. مامور پلیس به او می‌گوید: «اینجا پر از کیف دانش‌آموزان است». سپس به معصومه اجازه می‌دهد وارد اتاقی شود که کیف‌ها در آن انبار شده‌اند. مامور از معصومه حال دخترش را جویا می‌شود. معصومه می‌گوید: «حال او عادی نیست، وقتی عکس‌ها را دید شروع به گریه کرد». وی در نهایت کیف دخترش را پیدا می‌کند. این کیف چهار کتاب و چهار خودکار دارد. حمید عمر دپروز را از این بیمارستان به آن بیمارستان رفته است تا اثری از خواهر کوچکش پیدا کند. رحیلا ۱۷ ساله شب قبل از حادثه پیش او بوده است. صبح روز بعد شلوار حمید را تو می‌زند و به مدرسه می‌رود. حمید در نهایت جسد رحیلا را در مرده‌شور خانه دولتی پیدا می‌کند. او می‌گوید: «دو جسد در اینجا شناسایی نشده‌اند، دیگر نمی‌توانم اما مجبورم دختر را شناسایی کنم، سر او متلاشی شده است و قابل شناسایی نیست». وی سپس متوجه ساعت مچی می‌شود که به دست جسد باقی است. او به امید اینکه خواهرش آن روز ساعتش را جا گذاشته با خانه زنگ می‌زند و جویا می‌شود؛ ساعت در خانه نیست.



شرکت‌های می‌توانند راه‌گریزی از تحریم‌ها بیابند. جک‌لو هم گفت آن چه به اعمال فشار آمریکا برای کشتاندن ایران به پای میز مذاکره کمک کرد، مشارکت چند جانبه در تحریم‌ها بود.

دنیل فراید، هماهنگ‌کننده پیشین تحریم‌ها در وزارت امور خارجه که اکنون در شورای اتلانتیک است، گفت که استفاده بیش از اندازه دولت از تحریم‌ها در بلندمدت مخاطراتی دارد؛ برای نمونه، تحریم‌ها برای کشورها به انگیزه‌ای برای استفاده از دیگر با مخاطره استفاده بیش از اندازه از تحریم‌ها مواجهیم و استفاده بیش از اندازه از تحریم‌ها از قدرت این ابزار سیاسی می‌کاهد.»

در اینجا رئیس جمهوری را داریم که دوست دارد خیلی سریع نتیجه بگیرد و تحریم‌ها را داریم... حتی تهدید به اعمال آنها می‌تواند تاثیرات وحیمی بر اقتصاد کشور هدف بگذارد.»

اما چنین رویکرد دشیدال‌حنی که گاهی اوقات متحدان ایالات متحده هم تمایلی به همکاری در آن ندارند، مخاطره ایجاد آشفتنگی در بازارهای مالی را در پی دارد که کنترل آن دشوار است. ریچارد نفیو، کارشناس تحریم در دانشگاه کلمبیا در رابطه با تحریم‌ها علیه ایران گفت که اجرای این تدابیر ممکن است با مشکلاتی مواجه شود به این دلیل که متحدان ایالات متحده از آنها حمایت نمی‌کنند و این بدان معنی است که

تلاش کاخ سفید برای بیشترین تاثیر گذاری بدون درگیری نظامی

ترامپ با مخاطره استفاده بیش از اندازه از تحریم‌ها مواجه است

نگرد و همه آنچه می‌بیند، غیر قابل پیش بینی بودن آنهاست که این مساله نگرانی شدیدی ایجاد می‌کند.»

وزارت خزانه داری آمریکا سال گذشته ۹۹۴ شخصیت حقیقی و حقوقی را در فهرست تحریم‌ها قرار داده است که بالاترین تعداد از سال ۲۰۰۱ تاکنون محسوب می‌شود. آدام اسمیت، مقام ارشد پیشین در وزارت خزانه داری گفته امسال هزار نام دیگر هم به این فهرست اضافه می‌شوند. اسمیت افزود: «این یک طوفان شدید است. یک بحران جهانی داریم که ایالات متحده می‌خواهد در مقابل آن بایستد؛ کنگره ای داریم که به ویژه در ارتباط با روسیه، با دیده شک و تردید به دولت می‌نگرد؛ و دولتی داریم که نه تنها در مقابل دشمنانش، بلکه در برابر دوستان ایستاده است.»

دنیل تانایوم، یک مقام پیشین دیگر در وزارت خزانه داری در اشاره به شرایط وخیم اقتصادی ترکیه و بی‌ثباتی‌های ناشی از آن در بازارهای نوظهور گفت: «ترکیه مثال بارزی از رویکرد ترامپ در استفاده از تحریم‌ها به مثابه موشک اقتصادی با تاثیرات فوری است.

سقوط کرده است. ایران نیز در پی اعمال مجدد تحریم‌های آمریکا که پس از برجام لغو شده بودند، تحت فشار مالی فزاینده قرار گرفته است. دولت ترامپ در ماه مه به رغم مخالفت و اعتراض‌های متحدانش که طرفین دیگر توافق ایران بودند، از برجام خارج شد و از اعمال مجدد تحریم‌ها خبر داد. ارزش ریال در سال جاری میلادی ۶۰ درصد کاهش یافته و بانک مرکزی این کشور را به تسهیل محدودیتهای مبادلات ارزی و داشته است.

از تحریم‌ها را افزایش داده است؛ در این خصوص به ویژه می‌توان به تدابیر اتخاذ شده از سوی دولت جورج دابلیو. بوش پس از حمله ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ اشاره کرد. اما ترامپ استفاده از تحریم‌ها را به سطح کاملا جدیدی ارتقاء داده و به نظر می‌رسد سعی دارد از این تدابیر برای جلوگیری از هزینه درگیری‌های نظامی استفاده کند و در عین حال به همان نتیجه اقدام نظامی دست یابد.

جک‌لو، وزیر خزانه داری دولت باراک اوباما در اشاره به اقدامات دولت ترامپ گفت: «جهان به سیاست‌های ایالات متحده می‌

کاخ سفید با استفاده از تحریم‌های قدرتمند بازارها و متحدان آمریکا را آشفته خاطر کرده است، چرا که این مساله از تمایل رئیس جمهوری دونالد ترامپ به اقدام‌های یک جانبه در زمینه سیاست خارجی به پهلای ایجاد بی‌ثباتی در جهان، حکایت دارد. در عین حال، تکیه کردن واشنگتن به استفاده از تحریم‌ها سبب می‌شود کشورها به دنبال راهکارهایی برای مقابله با آنها بیابند و در نتیجه، در بلندمدت تاثیر گذاری این ابزار سیاسی کاهش می‌یابد.

در همین زمینه دیپلماتی ایرانی می‌نویسد: بازارهای روسیه و ترکیه این هفته در پی نگرانی‌های مرتبط با شکنندگی بازارهای نوظهور در مواجهه با تحریم‌های ایالات متحده به شدت آسیب دیدند. مناقشات واشنگتن و آنکارا بر سر شرایط کشیش آمریکایی که در ترکیه در حبس خانگی است، سقوط دلار ۲۸ درصدی ارزش لیر در برابر دلار در یک ماه گذشته را در پی داشت. ارزش روبل روسیه هم از روز چهارشنبه که واشنگتن از اعمال تحریم‌ها علیه این کشور خبر داده، در برابر دلار ۶ درصد